

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Hvis man i Motorafgiftskommissionen bliver færdig med sine Overvejelser, ogsaa vedrørende dette Omraade, og der gennemføres en ny Lovgivning om Motorafgifterne, vil dette midlertidige Tillæg til Motorafgiftsloven som Følge deraf kunne ophæves.

I Forbindelse med dette Spørgsmaal har man i det andet høje Ting rejst Spørgsmaal om, hvorledes det vil gaa med de tørvegenerator-drevne Motorvogne. Det har egentlig været Opfattelsen i Ministeriet for offentlige Arbejder, at der foregaar en ret hurtig Afvikling af disse tørvegenerator-drevne Vogne, at det derfor i Virkeligheden ikke skulde være nødvendigt at forlænge Lovgivningen herom, saa at den kunde udløbe den 31. Marts d. A. Der er jo i øvrigt Tale ikke alene om Tørvegeneratorvogne, men ogsaa om Naturgasvogne o. s. v. I Folketingsudvalget ønskede man imidlertid i det foreliggende midlertidige Tillæg indsat en Bestemmelse om disse Transportmidler, der havde haft en Lettelse i Besættelsesaarene, da man næsten maatte diktere, hvad Brændstof de skulde køre med. Jeg accepterede det Ønske, Udvalget fremførte, og derfor er der i det midlertidige Tillæg optaget Bestemmelser i saa Henseende.

Endelig maa jeg nævne, at der i Lovforslaget, som det nu foreligger, gives en Bemyndigelse til Ministeren for offentlige Arbejder til i visse Tilfælde at fratage Afgiften, eller der kan være Tale om en mindre Afgift o. s. v. Der faldt i Folketinget en Udtalelse, som kunde tyde paa, at man misforstod dette, og jeg skal derfor gøre opmærksom paa, at denne Dispensationsret til Ministeren for offentlige Arbejder selvfølgelig kun gælder Afgiften.

Lovforslaget er kommet til det høje Landsting efter at være vedtaget enstemmigt i Folketinget, og jeg vil gerne anbefale det til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Offersen: Det af Ministeren for offentlige Arbejder forelagte Lovforslag er, som det fremgaar, et Forslag om midlertidigt Tillæg til Lov Nr. 135 af 28. April 1931 om Afgift af Motorkøretøjer m. v., jfr. Lov Nr. 122 af 23. Marts 1932. Lovforslaget gaar ud paa delvis at fritage for Afgift Landbrugstraktorer med Luftgummiringe og dertil hørende Paahængsvogne, som udelukkende anvendes i Landbrugsbedriften. Den højtærede Minister har redegjort for, hvorledes Lovforslagets Bestemmelser vil virke, og vi kan tilsige vor Medvirken til dets Gennemførelse.

Bjerre: Naar man ser paa dette Lovforslag, lægger man først og fremmest Mærke til, at det drejer sig om en midlertidig Foranstaltning, idet de særlige Afgifts-fritagelser vil blive behandlet i Kommissionen angaaende Motorafgifterne. Desuden maa man slaa fast, at det kun omhandler Afgiften. Selve Spørgsmaalet om Indregistreringspligten for Motorkøretøjer er afgjort ved Loven om Motorkøretøjer, og i denne Lov staar der, at Motorkøretøjer, der udelukkende anvendes til Landbrugsarbejde, Vejarbejde o. s. v., er fritaget for Indregistreringspligt og derfor ogsaa for at betale Afgift, hvilket stadig maa gælde, naar de udelukkende anvendes til disse Ting. Ved dette Lovforslag er der altsaa Tale om en yderligere Lempelse af Afgiftsreglerne for de Køretøjer, som af en eller anden Grund kommer uden for Landbrugsejendommen ud paa offentlig Vej og bruges til andet end egentligt Landbrugsarbejde. Man har ment, der var Anledning til at nedsætte Afgiften under Hensyn til, at de kan benyttes paa samme Maade som almindelige Motorkøretøjer. Det er det, § 1 gaar ud paa.

I § 2 fastsættes Afgiftens Størrelse til $\frac{1}{4}$ af den Afgift, som ydes af Lastbiler med Luftgummiringe, 3 Kr. 25 Øre for de mindste og 5 Kr. pr. 100 kg Egenvægt for motoriserede Traktorer med en Egenvægt paa op til 2 500 kg. Desuden er den tidligere Regel opretholdt, hvorefter Køretøjer, der ikke benytter Benzin, skal svare samme Afgift som de benzindrevne. De indregistreringspligtige Landbrugstraktorer skal kun svare Halvdelen af denne Afgift.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Korsgaard: Den Knaphed paa Arbejdskraft, der har været i den senere Tid, og den Stigning, der har været i Arbejdsgifter og Arbejdsløn, har jo medført, at en hel Del Landbrug er kommet ind paa at anvende Traktorer noget mere end hidtil i deres Bedrift. For de større Brug har det været formaalstjenligt selv at anskaffe Traktorer, medens de mindre Brug har sluttet sig sammen om Anskaffelsen, og jeg kunde tænke mig, at den Udvikling, som her har fundet Sted i det sidste Aars Tid, vil tage Fart i den Tid, der kommer, idet det jo er givet, at man ved Anvendelse af Traktorer kan opnaa mere paa kort Tid end ved Anvendelse af Hestekraft. Hvorvidt denne Udvikling vil føre til, at man inden for Landbruget ogsaa vil anvende Traktorer til Transport paa Veje, ved jeg